

Kris Pastor, Kris Canabis

Kris canabis dawno zmienione na Pastor

Bo Pan dał mi jasność jak brzask rana na własnoł
Dzień by spróoacute;bować iść znłoacute;w
Dzień by budować i nie dać światłu zgasnć
Masz coś; jakiś zarzut podnieć z ziemi rzuć od razu
Jak biblijny kamień;
jesteś dziecinny jeśli sądzisz że zostawi na mnie znam
czemu ty masz problem ze mną ja nie mam problemćoacute;w problemćoacute;
Ty żyj sobie gdzieś tam szczęśliwie i zdrowo
Albo postępuj zĆośliwie i umieraj hardkorowo
Nowość; skok w dorosćość; dwadzieć
Nie wiem jak do tego doszćo, wiele boskich osćon czuwaćo przy
I pokazaćo osćom, że nie da się mnie skruszyć
A każdy gest by wkurzyć dać pulsy, by zmienićzć
I nadal się rozwijać a nie samoistnie kurczyć
Burczy, bo wciąż jestem gćodny prawdy, szczężodnym
Choć siĆa uczy być chĆodnym
Kocham swoich ludzi i żadnego się nie wyprę
Nie ważne czym ręce brudzi i tak wznosze modlitwę x4
Kocham swoich ludzi i żadnego się nie wyprę
Nie ważne czym ręce brudzi i tak wznosze modlitwę
By nie trafić na brzytwę i byĆo coraz lżej
Mamy tutaj swoją bitwę i caĆy sens jest w niej
Chcesz się śmiać to się śmiej, wolny kraj w
Móoacute;wie a i znĆoacute;w ktoś wybuchć, bo nie wytrzymać
Dymać i ćpaćszukać agresji, zyja jak zwierzć
Koniec kwestii, bez amnestii dla odchyććoacute;w stylu homo
O tolerancji dla zboczeńcćoacute;w, wiesz nic mi nie wiadomo
To móoacute;j grzech jak ćoacute;smy, pasażer nostromo
Próoacute;buje wyjążze mnie i zniszczyć każdy p
Robiąc mnie potworem, wtedy chore żniwo zbiorę
A chore otoczenie przyjmie mocnym to aplauzem
Zrobie sobie pauze, gdy zatrze się granica między prawda a faćs
Ruszam na plansze, na dalsze podboje
Bo walczę i wcale się nie boję w religii mam tarczę i zbroję
Kocham swoich ludzi